

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 3519/11

לפני : כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופטת ד' ברק-ארז

העותרים : מוחמד חמאד הדאלין ו-98 אח'

נ ג ד

המשיבים : 1. ראש המנהל האזרחי לאיו"ש
2. המנהל האזרחי לאיזור יהודה ושומרון
3. המפקד הצבאי לאיזור יהודה ושומרון

עתירה למתן צו על תנאי ולצו ביניים

בשם העותר : עו"ד שלמה לקר

בשם המשיבים : עו"ד ליאורה וייס-בנסקי

פסק-דין

השופט י' דנציגר:

לאור הודעת המשיבים מיום 9.2.2014, לפיה "מימוש צווי הריסה שהוצאו לגבי המבנים אינו בתעדוף גבוה לעת הנוכחית" וכי "אם תתגבש בעתיד כוונה לממש צווי ההריסה נשוא העתירה (ביחס למבנים שנבנו עד למועד הגשת העתירה), תינתן לעותרים התראה מוקדמת בכתב, של 30 ימים, על מנת לאפשר להם במידת הצורך, וככל שימצאו לנכון לעשות כן, לשוב ולפנות לבית המשפט הנכבד" (ההדגשות במקור – י.ד.) – העתירה מוצתה במתכונתה הנוכחית ואין מקום להותירה תלויה ועומדת.

תוצאה זו מתחייבת גם נוכח המועד בו הוגשה העתירה ובהתחשב בעובדה כי הגשתה הביאה לבדיקה מעמיקה יותר שביצעו המשיבים ולהידברות בין הצדדים שהשיגה הבנה מסוימת כי לעת הזו לא תבוצענה פעולות הריסה ביחס למבנים הקיימים.

לא ניתן להותיר את העתירה תלויה ועומדת במתכונתה הנוכחית אף לנוכח הפגמים הדיוניים שבה היא לוקה ושעליהם הצביעו המשיבים בסמוך לאחר הגשתה. פגמים אלו לא תוקנו וספק אם ניתן היה לתקנם לאור מספרם הרב של העותרים והשוני בין מקרה למקרה.

זאת ועוד, לא מצאנו מקום להיזקק לטענות בא-כוח העותרים בתגובתו מיום 24.2.2014 לעניין בניה הדרושה לצורכי ריבוי טבעי, שכן העתירה מכוונת בעיקרה כנגד צווי הריסה שהוצאו ביחס למבנים קיימים. ככל שלעותרים תהיינה בהקשר זה טענות קונקרטיות, הרי שטענותיהם שמורות להם היה וינקטו בהליכים המתאימים.

בית המשפט רשם לפניו את הצהרת המשיבים כי ההבנה בדבר אי הריסת המבנים לעת הזו מסויגת בהריסה עקב צרכי לחימה דחופים ומטעמי ביטחון מובהקים.

טענות הצדדים שמורות להם.

העתירה נמחקת איפוא בלא צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ה באדר א' תשע"ד (25.2.2014).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט